

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

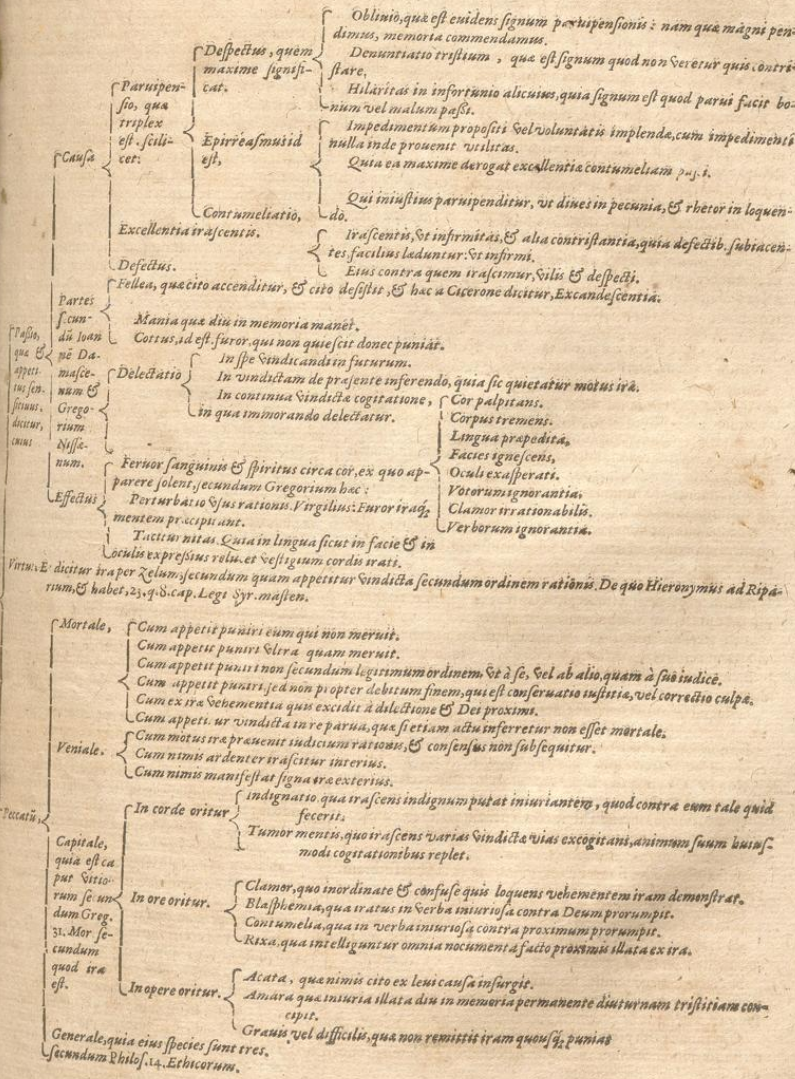
Francofurti, 1613

Ira, Iracundia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

metonymice, animò commòtus, iratus fuit, Aph, nâsus, in naso & naribus irâ sedem multam habet. Psalm. 61. Job. 40. 6. 2. Zab. h. a. h. verbum & nomen, indignatus est, commotus fuit ad indignatione, indignatio, immanitas Inde Græce uia damnum. Conuenit uerbum illud cum Zab. h. a. h. scilicet: irâ enim nihil moderabile fuit, sed est crudelis. 3. Zab. h. a. h. incaluit, uide Chuma, calor, irâ: & metonymice uenenum, Job. 6. 4. nempe quod serpentes irati emittunt. Iratus enim uidetur quasi uenenum spueret ex ore & facie. 4. Chabb. a. s. uerbum & nomen, iratus est, iratio, prouocatio ad iram. 5. Nach. char, significat iram: Nach. ab, Rhonchos, quem per nares irati, equi emittunt: Nech. a. u. m. nares, Irati rhonchos edunt terribiles. 6. Hebr. ab, efferefcens bilis, irâ, furor: T. rou. n. 4. à uerbo hab. ar, transit, praterit, ut enim flactus alius succedunt, irâ etiam efferefcit, intumescit, & uiros habet successus ac progressus: donec uanfieri. Alia pratermittimus, quæ fere omnia impetum illum & feruorem irâ exprimunt & graphice depingunt, primumque: huius affectus signum ac effectum.

9 DIVISIO.

LOCI BIBLICI.

Ira, pro irati Dei iudicio & ira diuine effectus hoc est, penis & calamitatibus, quæ ab irato Deo peccatoribus irrogantur, seu pro iis effectus, ex quibus iratus esse Deus intelligitur, vt solet Scriptura in 2. libro Regum de Deo loqui, Matth. 3. 7. Luc. 21. 23. Roman. 3. 5. & 4. 15. & 5. 9. Ephes. 5. 6. 1. Thess. 1. 1. & 5. 9. pro vltione, seu vindicatione, quia Dominus terribiliter iratus, tandem mundam vlticetur, Coloss. 1. 10.

La. iori significatione iræ nomen potest referri ad omnes animi offensiones. 1. Tim. 2. 8. quæ prohibeant, quo minus bona conscientia Deum possimus inuocare, vt Matth. 5. 23 sub qua specie comprehenduntur etiam possunt reliquæ iniuriæ, quibus affici potest proximus, de quibus Psal. 115. 16.

Cum iracundo amicitia non ineunda, Prou. 22. 24. Iræ locum dare, Rom. 12. 19. est non irasci, cedere occasionibus litigandi, subterfugere materiam irascendi. Irasci dicitur Christus, Mar. 3. 5. sed non hominum iratorum more, in quibus ira nihil aliud est, quam summa vindicandæ iniuriæ appetitio, id est, cum malevolentia semper coniuncta est, & cum dolore quidem, sed quem ex iniuria ipsius facta concipiunt, non autem ex eius vel improbitate, vel imprudentia, à quo præduntur. At Christus contra iram, iratus dicitur Phariseis, vt nihil præmitteret, quo illos reuocaret ad officium, tantum aberat, vt vlticendi rabie ferretur. Irascendum, sed non peccandum, Ephes. 4. 26. quo in loco agit Paulus de compescendis vitiosis affectibus.

Ira, seu iracundia in homine damnatur, Job. 36. 18. Prou. 18. 14. Ecc. 7. 10. Matth. 5. 22. Ephes. 4. 26. 31. Coloss. 3. 8. 1. Tim. 2. 8. Tit. 1. 7. Luc. 1. 19. Non omnistamen ira, vt pote quæ zeli nomine commendatur, (vide Zelus bonus) & quam Peripatetici fortitudinis cõtem non temere vocant, sed quæ vel iniusta est, vel immoderata, Ephes. 4. 26. Iræ stulti quam noxia, Prou. 27. 3. Ira seu iracundia quantum mali pariat, Genes. 4. 5. Job. 5. 2. Prou. 12. 16 & 14. 30. & 15. 18. & 17. 19 & 19. 19. & 27. 3. & 29. 22. Ecc. 7. 10. Ecc. 23. 22. & 28. 9. & 30. 26. Matth. 5. 22. Luc. 4. 23. Gal. 5. 20. Ephes. 4. 26. Col. 3. 8. Tit. 1. 7. Luc. 1. 19. Iræ alterius cedendum potius, quam resistendum & repugnandum, Genes. 27. 42. Prou. 22. 24. & 29. 22. Ecc. 8. 19. Matth. 2. 13. Iræ mala mala, Prou. 15. 18. & 26. 21. & 29. 22. Luc. 1. 20.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Virum stultum interfecit iracundia. Job. 5.

Fatuus itatim indicat iram suam: Qui autem dissimulat iniuriam, callidus est. Prou. 12.

Vir iracundus prouocat rixas, & qui ad indignationem facilis est, erit ad peccandum procliuus. & 29.

Ira & furor utraq; execrabilia sunt, & vir peccator continens erit illorum. Ecc. 17.

Zelus & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectutem adducunt cogitatum. 30.

Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam Dei non operatur. Iacob. 1.

Proximum ledit.

Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam, spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere? Prou. 18.

Sicut fremitus leonis, ira & regis ira, & sicut ros super herbam, ira & hilaritas eius. 19.

Sicut carbones ad prunas, & ligna ad ignem, sic homo iracundus suscitatur rixas. 26.

Graue est saxum & onerosa arena, sed ira stulti utroque grauior. 27.

Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor, & impetum concitati spiritus ferre quis poterit? ibidem.

Non est caput nequius super caput colubri: & non est ira super iram inimici. Ecc. 25.

Homo iracundus incendit litem, & vir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium, immitit inimicitiam. 28.

Gratiöse sedatur.

Responsio mollis frangit iram, sermo durus suscitatur iram. Prou. 15.

Qui imponit stulto silentium iras mitigat. 25.

Frustruöse deriuatur.

Non te ergo superet ira, vt aliquem opprimas: nec multitudo donorum inclinet te. Job. 36.

Noli esse amicus homini iracundo, neq; ambules cum viro furioso, ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animæ tuæ. Prou. 22.

Qui autem forte premit vbera ad eliciendum lac, exprimit butyrum, & qui vehementer emungit, elicit sanguinem: & qui prouocat iras, producit discordias. 30.

Ne sis velox ad irascendum, quia ira in sinu stulti requiescit. Ecc. 7.

Aufer iram à corde tuo, & amoue malitiam à carne tua. Ecc. 11.

Quam bonum est arguere, quam irasci. Ecc. 20.

Ego autem dico vobis: quia omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Matth. 5.

Non vno tempore defendentes charissimi, Ecc. 12.

Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & contumacia, & invidia, & iniquitas, & omnis malitia, Ephes. 4.

SENTENTIAE PATRUM.

Ira inueterata odium est. Irarubar oculos, odium est. Ira festuca est, odium trabs: homines quotidie irascuntur, tamen oderunt filios. Aug. super Ioh.

Diuina bonitas ideo irascitur in hoc seculo, ut in seculo vltionem inferat, idem de vera innocentia.

Non est querendum vtrum quis irascatur, sed quomodo nec vtrum sit tristis, sed quare: nec vtrum timeat, sed quomodo. Irasci enim peccanti, vt corripatur, contristatur, non est peccatum: timere peccanti ne peccet, nullus sane peccatorum rationis reprehendat. idem de Veritate Dei. 14.

Ira dicitur: Quæ æquanimiter erga te ferri non potest, non patienter tolerare peccatum est, quia nisi eius moderata ratione resistatur, contra te deinceps sine mensura tentantia respondet. Si passio redemptoris ad mensuram nihil tam durum, quod non æque toleretur. Quædam quæ patitur comparatione illius: Ille opprobriis, contumeliis, alapas, spura, flagella, sine can coram coram, non nuit, & nos miseri vno sermone fatigamur: vno verbo dem de consuetudine virtutum & vitiorum.

Iram fratris tunc portabis, cum tu aduersus eum irasceris, rursum eo tempore, quo te ira preoccupauerit, illi irasceris, quia illi te irasceris, idem de verbis Apoll.

Nulli irascens iri sua videat esse iniusta. Ira enim iniusta sit odium, quomodo quasi iusti doloris admixta dicitur, cum villico iratus. Iam te inquit occiderent, nisi irascerer, idem de consuetudine virtutum & vitiorum.

Est ira quæ iustitiam non operatur, & furor peccati vim potestate facit, in tantum vt labia tremant, oculos vultus pallor emutetur. Recte illud laudatur. Atchre, cum villico iratus. Iam te inquit occiderent, nisi irascerer, idem de consuetudine virtutum & vitiorum.

Quid iracundo furoribus confert quem facillime per stimulis conscientie, ira ab omni consilio ac mente detrahit, irascitur infamem credatur idem ad Demetriadem.

Ira sepe etiam innocentes ad crimen adducit: quia non amplius irascitur, & volumus aliena coercere peccata, quæ committimus, ideo Apollolus ait, Non vos vindicatis, sed date locum iræ, hoc est, declinemus eam, ne nos irascatur. Vnde Dominus Iesus mittens ad euangelizandum, ait, eos sine auro, sine argento, sine pecunia, sine rursu, sine instrumenta imperet vltionis. Ambrosius de iustitia hebr. 15. 9. Ira sepe.

Rei illæ iræ potes, cede si non potes, si preuenit te, uterit mentem tuam iracundia, & ascendet in te, non cum tuum. Locum tuus patientia est.

Non medioctere est mitigare iracundiam, non inquit in modo commoueri, hoc nositum est, illud est naturæ.

Irascimini vbi est culpa, cui irasci debetis. Non peccatis, vt non rerum indignitate moueamur. Alioquin non nitudo & remissio iudicatur.

Qui sibi irascitur, quia cito mutus est, desinit loqui, autem vult iram suam probare iustam, plus iudicatur iram cadit idem in de Officio.

Est & passio grauissima culpa conscientie, quæ non comprimatur. Emolliri enim potest, eradici non potest, nimis qui est rationis capax non est irarum peccator, sed irascitur, sed vt ratione se temperet, indignitatem exhibet, niendo se reuocat, sicut & propheta docet non debere peccare, & nolite peccare concessit quod natura est, irascitur est idem de Iacob & Sira beata 1. 1.

Præclarum est motum temperare consilio, nec manducit cohibere iracundiam, indignationem, compescere omnino non irascitur, plerumque illud tempus, illud metur idem super Lucam 1. 5.

Qui irascitur fratri suo reus erit iudicio, de. Rabi. 1. 1. vox est indignantis, quæ animum irascens oblectat, plenum verbum iracundie exprimit. Præterquam quod sine voce, postea vero ira cum voce, sed nec dum placet, mato, ad extremum ira cum verbo. Et nos adest, quæ irascitur, um esse iudicio in voce, quæ est Rabi. 1. 1. verbo vocis, reum gehennæ. Per gradus eam quæ irascitur, sententia dicitur in gehenna vero ca, quæ de ca. 1. 1. sententia explicatur idem 1. 21. Moral.

Aliquando iræ perturbatione animo, quæ ex iudicio dicitur, dicit, vt qui se foris per linguam non exprimit, tunc dicitur, sciat: vt iratus quisq; collocauissent suam iram, vbi dicitur, quod sit aduersus eum, dicitur.

PC

POLS

enim incipimus aliis irasci, cum nobis desinimus. Finitis iræ initium est poenitentia. *ibid.*

Apud bonum virum cito moritur iracundia. Breui mens est ipsa iracundiæ memoria. Fulmen est, ubi cum potestate habitat iracundia, grauißima est prohi hominis iracundia, grauis tamen poena est, quem post factum poenitet. *ibid.*

In amore semper mendax iracundia est. Iratum breuiter feret inimicum diu. Iracundiam qui vincit hostem superat maximum. Iratus etiam facinus consilium putat. Si quis irascitur ab alio, poenas à se exigit. *ibid.*

Animo dolenti nihil oportet credere. *idem.*
Boni viri cito moritur iracundia. *idem.*

Seneca alia dicta de Ira, subiungimus. Ira est concitatio animi ad vitionem voluntate & iudicio pergentis. *Libro secundo, de Ira cap. 3.*

Opportunissima ad iracundiam feruidi affini natura est. *Eod. lib. cap. 18.*

Vinum incendit iram, quia calorem auget pro cuiusque natura. *cap. 19.*

Nihil magis efficit iracundos, quam educatio mollis & blanda. *cap. 21.*

Felicitas iracundiam nutrit, ubi aures superbas, assentatorum turba circumfletit. *ibid.*

Cautia iracundiæ optio miuræ est, cui non facile credendum, nec apertis quidem manifestisque statim accedendum est, &c. Hoc humanæ naturæ vitium suspèctum, notumque nobis sit, quod quæ nunti audimus, libenter credimus, & antequam iudicemus irascimur. *cap. 22.*

Nulla res magis iracundiam alit, quam luxuria impatiens & intemperans. *cap. 26.*

Quid est dementius quam bilem in homines collectam in res effundere? Atqui ut his, quæ anima caret irasci dementis est, sic & mutis animalibus: quia nulla est iniuria, nisi à concilio perfecta. Nocere itaque nobis possunt, ut ferrum, aut lapis: iniuriam quidem facere non possunt. *cap. 26.*

Ut his irasci stultum est, ita & pueris, & non multum à puerorum prudentia distantibus. Omnia enim ista peccata apud æquum iudicem pro innocentia habent imprudentiam. *c. 27.*

Aut ignorantia rerum aut insolentia nos iracundos facit. *cap. 31.*

Magni animi est, iniurias despiciere. Ille magnus & nobilis est, qui motu magna feræ latratus numerorum canum securus exaudit. *cap. 32.*

Cetera affectus dilationem recipiunt, & curari tardius possunt. Ira incitata, & se ipsa sapiens violentia, non paulatim procedit, sed dum incipit tota est. Nec aliorum more vitiorum sollicitat animos, sed abduci, & impotentes sui cupidique vel communis mali exagitat. Nec in ea tantum, quæ destinatur, sed in occurrentia obiter furit. Cetera vitia impellunt animos ira præcipitat. &c. *lib. 3. cap. 1.*

Ne quem ira fallat, tanquam aliquo tempore, aliquo loco profutura, ostendenda est rabies eius effrenata & attonita: apparatusque illi reddendus est suæ quieti, fiduciam, ergastula, cruces, circumdati dexis corporibus ignes, & cadauera quoque trahens vitæ: varia vinculorum genera, varia poenarum, lacerationes membrorum, inscriptiones fontis, & bestiarum immanium caueæ. Inter hæc instrumenta colloctur ira, dirum quiddam atque horridum stitens, omnibus per quæ furit, tetrior. Ut de ceteris dubium sit, nulli certe affectus peior est vultus, quem descripsimus asperum & acrem, nunc subito retrorsum sanguine fugato palentem, nunc in os omni calore ac spiritu verio subrubicundum & similem euento, venisumentibus, oculis nunc trepidis & exilientibus, nunc in vno obtutu, dexis & hærentibus. Adiucentium inter se arietatorum, & aliquem esse cupientium, non alium sonum quam est apris tela ætenu æuentibus. Adiucentium tremidum, cum se ipsas manus frangunt, & sæpius pulsatum pectus, anhelitus crebros, tractosque altius gemitus, instabile corpus, incerta verba subitis exclamationibus, trementia labra interdumque compressa & diram quiddam exhibilantia. Ferrarum, siue illas fames exagiet, siue infixum visceribus ferrum, minus terra facies est, etiam cum venatorem suum semianimes mortui vltimo petunt, quam hominis ira flagrantis. *Cap. 3. lib. 3.*

Vide tres illos libros. Seneca de Ira: qui innumeris sententiis contra turbulentissimum istum affectum refert sunt.

Occasiones, quæ in bello ex præsentibus circumstantiis instituentur, si quis ira excipit, ut ne turbari se ira patiatur, tutius rem gerit. Qui autem in iram præcepit est, per iracundiam multa delinquit. *Thucyd. lib. 1.*

Omnes ex conspectu subiti atque infueti damni in iram exarscunt, & qui minimum videntur iracundia, si maxime ira ad aliquid agendum permouentur: si præsertim qui imperare volunt aliis & aliena incendere malunt in vicinis regionibus, quam pati ut sua ab aliis incendantur. *idem. lib. 2.*

Compescere iram difficile est: nam quod peti morte, *Plus. in Coriolano.*

Ab ira nulla speranda bona gratia est. *idem. in Coriolano.*

Superbia atque ira, mala iniuita. *Curt. 1. 3.*

Vna sine viribus ira est. *Liu. Decad. 1. 1.*

Ira & spes fallaces auctores sunt, *idem. eod. lib.*

Solet ira, sedari post interitum eorum, qui hostes sublati, & per misericordiam reuocata delicta. *idem. in Apia. h. de bell. ciuili.*

Ira & odium in pectoribus humanis magno haud procul est a cupiditate, nocendi cupidine in hoc peritio que contentationis plenus affectus, ac mancipium sui violentum: quia dolorem cum inferre vult, sollicitudine, ne non contingat vltio, anxius. *idem. in cap. 3.*

In animo reuolente iras, etiam si impetibus effunditur valet memoria. *Tacit. Annal. lib. 4.*

Celsæ potestatis iras principum aliquones morantur. *Marcell. lib. 4.*

Potentis iram regunt ac dissimulant, dum viciantur. *Nicer. in Iuan. Comm.*

Ira non nisi lethali actu lenitur. *idem. And. Camal.*

Facile fore sapientibus duxerim animi iracundiam, quæ rationis ætate, continereque in obuiis quoque iracundia, & salua duntaxat, ut dignitate, ira de animo atque constantia aduersantibus quibusque obliuiscuntur, hæc animi motibus quicunque rerum sunt delicta nacti, his fuerit enixius inherendum, qui puri viciantur tiores sint. Qui vero deorsum & in contrarium impetu luti feruntur, haudquaquam semper viciantur, sed commodum cesserint. Sapientiam igitur pauciores habent, nec vlla ex parte adulescenti nemo non iracundia vero, quod strenue fit, est quidem gloriolamiam tamen audacia fugienda est, nec prouisus viciantur. *idem. in Iuan. Comm.*

Numen per se potens atque paratum stat interitum violato gentium iure bellis inultis diuina humantem confundere pergunt, quæ suauiter ipsi opes & fruges mane ferre nesciunt, eorum plerumque audaciam inopinis calamitatibus, extremique malis, vel obnoxia. *idem. in Iuan. Comm.*

Diuina indignatio peccata nostra viciantur. *O. Paderborn. lib. 12.*

Ira numinis procul diuque abesse, à nimium locum potest. *P. A. myl. lib. 8.*

Deus cum semel iratus fuerit, vique quoque humantem mille casibus inuoluit, summa mis repente peritio, hanc mentem quoque ipsam impotenter caput. *P. A. myl. libro 2.*

Ira natura comparata est, ut si qua inter necessitate, acerbiora inde odia, grauioreque iniuriam. *B. Facius. hyst. 1. 4.*

Mora ira mitigatio est. *Thucyd. lib. 3.*

Egregia res est & longe honestissima amicitia, quæ tix prima per officium iniuria, primaque iura occupando calamitosis, iras conceptas extinguere, tum multo uere discordiam. Nam beneuolentiam inter inimicos, quæ olatam immortalis que feruati: odia vero iracundiam quam celerrime fieri potest, tolli. Ea namque iracundia, semper, & eorum qui te incolumem optent, manentem, sed hostium contra necessario, inimicorumque tuorum scere videbis. *Diador. Sic. hyst. lib. 13.*

Qui perpetuis persequi inimicitias odii, & impetibus perrexit iracundia, horum proculdubio res ad iracundiam nam propertant. Pionepotibus eisdem suis, iracundiam stans, infelium, ac nulla profus parte tuam parantem rare constar: quippe quorum res omnes formæ iracundiam inimicorumque odio semper obnoxie reuocantur. *idem. lib. 12.*

Dionem quum amici monerent, ne malis inimicorum nibus parceret, sed & Heraclidem (proculdubio iracundia) stionis inter Syracusanos caput) militibus delecto, & popularis istam gratia aucupationem eumere, & tyrannidem exercitationem in armis fere & bello consistere. Sed quæ iracundia meditari esse, quomodo iræ, iudicæ, iracundia, & amicis se æquum præbeat: sed si quis iura amicitia, & benignum peccantibus exhibeat. Ostentatum se, & potentia & armis Heraclida se, quam bonitate & iustitia, tiorum esse, nam hæc re vera potiora esse: cum de prope lorum succeda, & retum bene gestarum gloria, & iracundia, ac certe fortuna discipulare possit. Quod si Bonarum delis & improbus ob inuidiam fit: nota conuocare uicium.

Architas cum in agro comperisset quosdam esse famulis admiffis...

Pythagoras, Prodelicabat cum muliere iracunda consuetudinem...

Socrates iratus filio aliquid delinquenti, nihil aliud dixit, quam...

Democritus ad quendam flagris sentientem in seruum, Desine...

Xenocrates, Ingratitudinis vitii a Platone philosopho insimulatus...

Plato interrogatus, per quid cognosceretur sapiens? respondit...

Anonymus, Apud Platonem educatus puer, cum ad parentes reuerfus...

Idem, Iratus seruo, cum eum castigare pararet, & forte interueniret...

Idem, Idem praterea famulo sic comminatus est, Loris te caederem...

Sexton, Ut naues, inquit, egregie sunt, non quae sereno caelo nauigant...

Idem, Sapienibus ira loco lachrymas & risum (vt Heraclito & Democrito) esse dicebat...

Demonax a quodam, cui Imperator exercitum commiserat, interrogatus...

Idem, Subinde suadebat, non facile irascendum esse hominibus, si delinquerent...

Apollonius, irae affectum ait, nisi diligentia ac verbis placidis temperetur...

Idem, quilibet erga leuia errata, inquit, vehementius quam par est irascitur...

Theano, mulier ex Pythagororum Philosophorum cohorte, excaecata aliquando in ancillam...

Pylager rogatus quam obrem non deleteretur educandis pueris? Quoniam...

Pyrrum maximum praecceptorem certaminis gymnici solitum aiunt...

Anonymus, Quidam iratus Agasini, volebat eum percutere, cumque is clamaret...

Melantrius negabat eam iram videri grauem, quae mentem cogat emigrare...

Idem, Iracundia cum maledictis lacessitis incandesceret, reprehendit quod philosophus...

Idem, Iracundia cum maledictis lacessitis incandesceret, reprehendit quod philosophus...

Idem, Iracundia cum maledictis lacessitis incandesceret, reprehendit quod philosophus...

Idem, Iracundia cum maledictis lacessitis incandesceret, reprehendit quod philosophus...

Si prima tyrannidis solatio est, si reclametur, si non pareatur: Sic ira...

Quod admodum qui expectant obidionem, colligunt, ac deponunt...

Si in ira litera, si quis intendat, offendunt oculos: Sic qui res...

Præcipua sententia Hippocratis morbus est periculosissimus, quando...

Præcipua præsentientes tempestatem, ancoris firmant naues. Ita...

Præcipua adhibent speculum: Id multo magis adhibendum irato. in...

Præcipua sebre. Sic & in ira linguam habere seuem acteneram bonæ...

Præcipua potissimum accidit ex plagis carnis: Sic molles & im-

Præcipua cum algam & spumam eiecit, purgari dicitur, quæ si...

Præcipua dicitur recipi gubernatorem, si quis velit in portum re-

Præcipua, si iram effuderit in lapidem aut saxum, mitiores sunt...

Præcipua non in ipsio cursu frenum iniicimus, sed ante cursum:

Præcipua cum ipsis ædibus incedunt, omnia intus tumultu cõ-

Præcipua se voluerat ob imperitiã, dum alium ferro quærit læde-

Præcipua curans eos qui dentibus cruciantur, non tam contri-

Præcipua vitam suam auferas, reliquis omnib. abiectis plorat:

Præcipua invidiosos amicos dum sani sunt, si peccauerint, redargue-

Præcipua canis cæcos parit catulos. Sic ira obcæcatas pro-

Præcipua Hiltiones quidem, licet solum simulent, hominis irati...

Præcipua Non ideo vitia in vltim recipienda sunt, quia aliquando...

Præcipua quando venenum, & precipitatio. & naufragium ex inopi-

Præcipua in mulierata & ægra corpora, quæ ad tactus leuissimos gemüt:

Præcipua certa indicia sunt, auidæ & minax vultus, tristis...

Præcipua in mulierata & ægra corpora, quæ ad tactus leuissimos gemüt:

Flagrant & micant oculi, multus ore toto rubor, exaltante abis...

Ut in corporum cura, alia de uenda valetudine, alia de restituenda...

Cetera vitia in pellunt animos, ira præcipitat. Ceteris etiam si...

Quemadmodum aduersus pestilentiam nihil potest firmitas cor-

Immodica ira gignit inlaniam. Hoc quam verum sit, necesse est...

Thymus. Quemadmodum calcem accensam oleo extinguere, car-

Quemadmodum adamas nulla incude rumpitur, sed sanguine...

Quis multo dolore vitur, fore medicamine quo dolorem sedat, in-

ADAGIA.

Lucernam accendere possis. Vehementem iram hac Hyperbole exaggerauit Theocritus in...

Κηφάρ' ἴσ' ἰσπυγίος κινᾶς ἰσπυγίος...

Incaluit que ira, facile accendisse lucernam. Ex ipsa ut possis. Germani eadem metaphora dicunt: Er...

In inferno facere. In ἑσπέρῳ κείσθαι. Dicuntur, qui animi essent agro quique iracundia surgerent.

Demissis auriculis. τὰ ὅτια κτὶ τὰ ἰσπυγίος. Qui deiecit humiliter sunt animo, auriculas super humeros habere dicuntur.

Mordere frenum. δακνέειν τὸν ἵππον. Ero eo, quod est vel leuiter repugnare seruituti.

Mordere labrum. τὸ δάκναι τὸ χεῖλος. De eo, qui stomachatur, animoque ringitur. Tacite stomachari.

In eum, qui secura indignatur, quædrabis illud Homeri. Οὐδ' ἔσθ' ἄρα τὸ κροθὶ μάλλοι.

Ignem gladio ne fodias. Id est, iram animam ne laceffas. Fratrum inter se iræ sunt acerbissima. χαλκῶσι πρὸς ἀλλήλους δὲ φῶς.

Hoc est? Acerba bella fratrum. Inuit prouerbium similitudinem qua inter fratres incidit, atrocior em esse solet quam vulgariu...

Ita omnium tardissime senescit. ἰσοῦς ἰσχυρῶν ἡσυχῆς. Quoties significabimus iniuriarum nos esse aut fore memores: C...

EXEMPLA BIBLICA.

In muliere, in vituperanda Exempla. Cain Ge. 4. v. 5. Balac, Num. 22. 1. Eliab, 1 Sam. 17. 27. Saul, 18. 8. 29. 30. Principes Philistinum...

CAUTIONE

